

ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂದೇಶ

ಸ್ವಾಮಿ ಅನುಪಮಾನಂದ

ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸಮುದ್ರ ಮಥನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷವು ಮೇಲೆದ್ದಾಗ ಶಿವನು ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಅದನ್ನು ಕುಡಿದನು. ಆ ದಿನವನ್ನು ಶಿವರಾತ್ರಿ ಎಂದು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರ ವಿವಾಹದ ದಿನವೇ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಎಂದೂ ಹೇಳುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಎಂದರೆ ಶಿವನು ಅನಂದ ಪರವಶ ನಾಗಿ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ದಿನ.

ಎಲ್ಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ ಒಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶವಿರುತ್ತದೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿವ್ರತದ ಹಿಂದಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮಂಗಳೂರು ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ಅನುಪಮಾನಂದರು.

ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥ

ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಎಂದರೆ ಮಂಗಳಕರ ವಾದ ರಾತ್ರಿ. ಜಾಗರಣೆ ಇದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಎಂದರೆ ತಮಸ್ಸಿನ ಸಂಕೇತ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಯಾ ನಿಶಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ತಸ್ಯಾಂ ಜಾಗರ್ತಿ ಸಂಯಮೀ— 'ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದು ರಾತ್ರಿಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಯಮಿಯು ಜಾಗೃತನಾಗಿ

ರುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು. ಜಾಗರಣೆ ಎಂದರೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರುವುದು ಎಂದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ನಿದ್ರಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಯು ಜಾಗೃತನಾಗಿರು ತ್ತಾನೆ, ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಯೋಗಿಯು ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದರೆ ಅವನ ಪತನ ಖಂಡಿತ. ಶಿವರಾತ್ರಿ ಎಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿರುವ ರಾತ್ರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕನು ಅಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಕೊಡದೆ ಸದಾ ಜಾಗೃತ ನಾಗಿರಬೇಕು. ಇದೇ ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಜಾಗರಣೆಯ ಅರ್ಥ.

ಶಿವರಾತ್ರಿ ವ್ರತದ ಇನ್ನೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಉಪವಾಸ. ಉಪವಾಸ ವೆಂದರೆ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆ ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವುದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸ್ವಭಾವ.

ಇಂತಹ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸು ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಿವೇಚನಾಹೀನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ವಿವೇಚನಾ ರಹಿತವಾದ ಮನಸ್ಸು ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯ ಗಳು ವಿವೇಚನಾರಹಿತವಾಗಿ ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸವಿಯದಂತೆ ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಉಪವಾಸ.

ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕಗೊಳಿಸುವುದು

ಪನಾತನ ಧರ್ಮದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ಭಗವ ನ್ನು ಖವಾಗಿರಬೇಕು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಕರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು. ನಂತರ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸುಪ್ರಭಾತ. ದಿನದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಭಗವನ್ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ. ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸು ವುದು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ: 'ಹಿಂದುವು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕುಡಿ ಯುತ್ತಾನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸು ತ್ತಾನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕದಿಯುತ್ತಾನೆ.' (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ ೬.೬) ವ್ಯಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಭಗವನ್ನು ಖಗೊಳಿಸುವುದೇ ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಉದ್ದೇಶ. ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳು, ಉಪವಾಸ-ವ್ರತಗಳ ಉದ್ದೇಶವೂ ಸಹ ಇದೇ. ನಾವು ಭಗವಂತನೆಡೆಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಗಳು ನಮಗೆ ಪುನ ಶ್ಚೇತನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷದಿನಗಳನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು: ಹಬ್ಬಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ರತಗಳು. ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ. ಆದರೆ ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ, ಜಾಗರಣೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಒಂದು ವ್ರತ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮೂಲದ

ಮುಂಚಿನ ಎಲೆಫಂಟಾ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹೇಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿ

ಉಪವಾಸವೆಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದ. ಉಪ ಎಂದರೆ ಸಮೀಪ ಎಂದು. ವಸ್ ಎಂದರೆ ವಾಸಿಸು, ಇರು ಎಂದರ್ಥ. ಉಪವಾಸ ವೆಂದರೆ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದು ಎಂದು. ಯಾರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದು? ಭಗವಂತನ ಸಮೀಪ ದಲ್ಲಿ. ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ವಿಮುಖಗೊಳಿಸಿದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಜನೆ, ಪೂಜೆ, ಧ್ಯಾನ, ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅನವರತವೂ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಉಪವಾಸ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಪೂಜೆ, ಹರಿಕಥೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯ

ಪತಂಜಲಿ ಮಹರ್ಷಿಯು ಯೋಗವೆಂದರೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿರೋಧ ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಯೋಗಶ್ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿರೋಧಃ|| ಯೋ.ಸೂ. ೧.೨). ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏಕವಚ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸುವುದು. ಅಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸು ವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು 'ಈ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸು

ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು ವುದೇ ಅಭ್ಯಾಸ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು ವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನಾಸಕ್ತಿಯೇ ವೈರಾಗ್ಯ. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯ ಎರಡು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕಗಳು. ಹೀಗೆ ಅಭ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಜಾಗರಣೆ ಹಾಗೂ ಉಪವಾಸಗಳ ಅರ್ಥವೂ ಸಹ ಇದೇ.

ಜಾಗರಣೆಯೆಂದರೆ ಸದಾ ಜಾಗೃತನಾಗಿದ್ದು ಧ್ಯಾನಾದಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತ ನಾಗುವುದು. ಸಾಧಕ ಆಜಾಗರೂಕನಾಗಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನಿಂದ ವಿಮುಖಗೊಳ್ಳುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಗೃತನಾಗಿದ್ದು ಪುನಃಪುನಃ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಅಭ್ಯಾಸ ವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಉಪವಾಸವೆಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ವಿಮುಖಗೊಳಿಸಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದು, ಭಗವಂತನೊಡನೆ ವಾಸಮಾಡುವುದು. ಇದೇ ವೈರಾಗ್ಯ. ಹೀಗೆ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಜಾಗರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರಂತರ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಶಿವನನ್ನು ಅಂದರೆ ಮಂಗಲಕರನಾದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಸಂದೇಶ.

ವ್ಯಾಧನ ಶಿವರಾತ್ರಿ

ಬ್ರ. ನಾರಾಯಣ

ಹಿಂದೆ ಅರ್ಬುದಾಚಲವೆಂಬ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುದ್ರಹನೆಂಬ ಬೇಡನಿದ್ದ. ಅವನು ಬಲಶಾಲಿ, ಕ್ರೂರಿ; ಬೇಟೆ- ದರೋಡೆಗಳಿಂದ ಅವನ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟರು. ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುದ್ರಹನನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದರು. ಅವನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟ. ಅವನ ದುರದೃಷ್ಟ, ಅಂದು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹಗಲು ಸಂಜೆಗೆ ತಿರುಗಿತು; ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿದ ಮುಖಗಳು ಅವನು ತರುವ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿವೆ. ಬರಿಗೈಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮರಳಲಿ? —ಎಂದುಕೊಂಡು ಗುರುದ್ರಹ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೊಂದು ಕೊಳವಿತ್ತು. 'ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಆಗ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವನು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ವೃಕ್ಷವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿಯ ಮೊದಲ ಯಾಮದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಯೊಂದು ಕೊಳಕ್ಕೆ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಬಂತು. ಗುರುದ್ರಹ ಸಿದ್ಧನಾದ.

ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣ ಹೂಡಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಜಿಂಕೆ ಮಾತ ನಾಡಿತು: 'ಎಲೈ ಬೇಡ, ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವೆ? ನನಗೆ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿವೆ.' ಗುರುದ್ರಹ ಹೇಳಿದ: 'ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ಒಯ್ಯದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನನ್ನೇಗಲೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ.' ಇನ್ನೇನು ಬಾಣ ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ಜಿಂಕೆ, 'ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ. ಹಸಿದ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವವನ್ನುಳಿಸಲು ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯ ಇನ್ನೇನಿದೆ! ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು. ನಾನು ಸತ್ತರೆ ನನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಗಂಡನ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ವಶಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಿತು.

ಅದರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೇಡ ಒಂದು ಸಲ ಅಳುಕಿದ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಿಂಕೆ ಮರಳಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಗತಿಯೇನು? 'ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ! ನೀನು ಮರಳಿ ಬಾರದೆ ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆ. ನಿನ್ನನ್ನೇಗಲೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಬಾಣಹೂಡಿ ನಿಂತ. ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು, 'ಅಯ್ಯಾ,